

Finansministeren (N. Neergaard): Ja, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) var jo i et saa muntert og elskværdigt Lune i Aften, at jeg ikke kan bringe det over mit Hjerte at komme ind paa nogen længere Debat med ham, navnlig ikke en Debat, der paa nogen Maade skulde faa en skarp Karakter. Det lader ikke til, at jeg har været heldig overfor det ærede Medlem med at forklare de Forhold, som det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke havde opfattet ganske rigtigt. Jeg trøster mig imidlertid til, at naar man læser mine Udtalelser i Rigsdagstidende, vil man se, at de have ikke savnet Klarhed, og at de ere meget let forstaaelige. Det kan være ret naturligt, at man ikke, i alt Fald fra enkelte Sider, kan blive fuldt opfattet under et Foredrag, der nødvendigvis maa tumle med mange Tal. Det skal jeg ikke bebrejde det ærede Medlem, jeg ved selv, hvor vanskeligt det undertiden kan være at faa en fuldstændig korrekt Opfattelse af et Foredrag af den Natur, naar man kun hører det, men jeg føler mig ganske overbevist om, at naar det ærede Medlem i Rigsdagstidende læser, hvad jeg har sagt, vil han se, at det er fuldstændig korrekt og logisk helt igennem. Det ærede Medlem blandede to Ting sammen. Jeg har gjort opmærksom paa, hvorledes Beregningerne med Hensyn til en Toldlovs Virkninger gøres, ligesom jeg ogsaa har gjort opmærksom paa, at det ikke blot er ved denne Lejlighed, at det er gjort efter denne Metode, men det er hyppigt gjort efter samme Metode af tidligere Finansadministrationer. Det gøres, som sagt, paa den Maade, at man tager Gennemsnittet af de nærmest foregaaende Finansaar, for hvilke man har fuldstændige Oplysninger, og derefter beregner det Tab eller den Gevinst, som vil blive Følgen af de foreslaaede Ændringer i Toldloven, og det har man ogsaa gjort ved denne Lejlighed.... (Afbrydelse af Bramsen).... Jo, man har; jeg maa bede det ærede Medlem meget undskyldte, det har man, og det vil han kunne se, naar han slaar op i Tillæg B. for 1907—08 og ser Fællesudvalgets Betænkning og de statistiske Oversigter, der følge dermed, og der vil han se, at jeg har fuldstændig Ret i, at det er Gennemsnittet af Finansaarene 1902—06, man der har bygget paa. En helt anden Ting er, naar Toldloven er traadt ud i Livet, og man skal budgettere dens Virkninger for det enkelte Aar. Det ærede Medlem ser nok, at det, man vil naa ved Gennem-

snitsberegningen, er netop at komme ud over det enkelte Aar og se mere almindeligt paa Lovens Virkninger, men skal man beregne Virkningen for et enkelt Aar, bærer man sig ad som altid ved Budgetteringen af Toldindtægterne paa Finanslovsforslaget, saa tager man det nærmest forudgaaende Aar. Og i dette Tilfælde har man været nødt til fra det nærmest foregaaende Aars Resultat at drage den gennemsnitlige Udgiftsnedgang, altsaa 7 Mill. Kr. Der er ingen Modsigelse i det. Den ene Metode anvendes ved Beregningen af Toldlovens almindelige normale Virkninger og er den Beregning, som anstilles ved Toldlovens Tilblivelse, den anden anvendes ved Budgettets Opstilling paa Finansloven. Det, som er det ærede Medlems væsentlige Fejltagelse, er, at han ikke vil regne med en Overgangstid. Det ærede Medlem synes, at det var saa uhyre pudsigt, at jeg vilde blive ved at tale om disse Overgangsaaar, denne „farlige Alder“, som det ærede Medlem sagde, men det er ikke saa mærkeligt, som det lader til, det er netop Kærnen i Sagen. Det gælder ikke blot her, men det gælder ved alle nye Skattelove, at man maa regne med disse Overgangsaaar. Det ærede Medlem kom selv for Skade, havde jeg nær sagt, at gøre opmærksom paa, at ogsaa de Skattelove, jeg nu har forelagt, som alle Skattelove, der fra Tidernes Morgen af forskellige Finansministre ere foreslaaede, naturligvis ikke kunne vise deres Virkninger hverken med Hensyn til Forøgelse eller Nedgang straks; der kommer Overgangsaaar, hvori Virkningerne blive ganske anderledes end de normale. Det ærede Medlem sagde, at der var ingen, der havde fortalt ham eller andre ærede Medlemmer, den Gang disse Love bleve til, f. Eks. noget om, at den forøgede Arveskat ikke straks vilde begynde at virke. Nej, det var der ingen, der fortalte det ærede Medlem og hans Kolleger noget om, det ansaa man nemlig for overflødig. Det vil jo ethvert Menneske kunne forstaa, uden at nogen behøver at fortælle ham det, at naar man giver en ny Arveskattelov, som medfører forøgede Afgifter paa Arv, saa skal der ske forskellige Ting, inden den Skat kan komme til at virke. For det første skulle Folk dø, og dernæst skulle deres Boer behandles. Det første, at dø, gaar forholdsvis hurtigt, men det andet, at faa Boerne behandlede, er undertiden en temmelig vidtløftig Affære, der tager 1, 2, undertiden flere Aar. Det er altsaa ikke noget, som er gaaet til med nogen som helst Heksekunster, eller som